

Список використаних джерел:

1. Высоцкий А. «Финансовое планирование: искусство создавать доход» / А. Высоцкий. – М.: Макрос, 2015. – 234 с.
2. Скубченко О. Ю. Максимізація прибутку: основна мета підприємства або засіб досягнення мети? / О. Ю. Скубченко: Донецький національний університет економіки і торгівлі ім. М.І. Туган-Барановського, Україна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=1144>

УДК 005.35+005.915]:334.722.8

Куліш Г.П.,

*к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Вдосконалення корпоративного управління як засіб залучення інвестицій

Одним з головних чинників успішної роботи будь-якої компанії є можливість її доступу до інвестиційних ресурсів. Але залучення інвестицій може бути при умові ефективного корпоративного управління, надійного захисту прав інвесторів, чітких механізмів контролю, забезпечення відкритості і прозорості своєї діяльності.

У рамках корпоративного управління визначається, яким чином інвестори можуть контролювати роботу компанії. Вдало організована система корпоративного управління дозволяє інвесторам бути впевненими в тому, що менеджмент компанії раціонально використовує їхні кошти для ведення господарської діяльності і збільшення вартості їх частки в акціонерному капіталі товариства.

У класичній теорії менеджменту виділяють чотири основні функції корпоративного управління, а саме: планування, організація (тобто аналіз та корегування організованої структури управління), мотивація і контроль.

Управління організаційно-правовим статусом бізнесу, оптимізацією організаційних структур, побудова внутрішніх і зовнішніх відносин відповідно до визначеної мети входить до поняття корпоративного управління, яке побудоване на пріоритетах інтересів акціонерів та їх ролі у розвитку корпорації. Корпоративне управління враховує реалізацію прав власності, передбачає корпоративні комунікації, які побудовані на стратегії розвитку корпорації в цілому. Важливість корпоративного управління для окремого суб'єкта господарювання (товариства) полягає у його внеску в підвищення конкурентоспроможності та економічної ефективності підприємства шляхом забезпечення балансу інтересів учасників корпоративних відносин; фінансової прозорості; додержання правил результативного менеджменту і налагодженого контролю. Одночасно корпоративне управління впливає на соціальний та економічний розвиток країни через його сприяння розвитку інвестиційних процесів, перш за все з використанням механізмів фондового ринку, забезпечення впевненості і довіри інвесторів; підвищення ефективності використання капіталу і діяльності товариств. Відомо декілька моделей корпоративного управління:

- англо-американська модель, у якій важливу роль відіграють незалежні та саморегулятивні організації, а відносини акціонерів між собою та з корпорацією чітко визначені законодавством. В американських корпораціях немає домінантних інвесторів і акції розміщені серед широкого кола інвесторів;
- німецька модель заснована на банківській системі, акціонерах та працівниках.
- японська модель, яка ґрунтується на взаємозв'язку з ведучим банком та фінансово-промисловою мережею.

Окремі компоненти цих моделей є протилежними. Проте самі моделі не є взаємовиключними, їх компоненти «проникають» у різних країнах світу. Це свідчить про певну відсутність явних переваг або недоліків кожної з моделей.

Потенційно більш придатною для більшості країн вважається «німецька» модель, за якою великі банки, які водночас є власниками і кредиторами,

відіграють провідну роль у корпоративному управлінні. Завдяки тісному взаємозв'язку з клієнтами банки можуть легко вирішувати проблеми розкриття інформації про діяльність компанії, використовуючи зібрану інформації про неї як про позичальника.

Нині вдосконалення корпоративного управління на макроекономічному рівні є важливим завданням багатьох країн. Одним з інструментів його вирішення – це національний кодекс корпоративного управління, який сприятиме економічному розвитку компанії у конкурентному середовищі і врегулюванню нагальних проблем не лише на рівні законодавства, а й у повсякденній практиці господарювання.

До кола нагальних завдань щодо удосконалення корпоративного управління, доцільно включити:

- вироблення виваженої державної політики корпоративного управління;
- удосконалення системи управління корпоративними правами держави, уніфікацію законодавчої та організаційної процедур відчуження державної власності;
- забезпечення моніторингу і створення національних методик оцінки стану корпоративного управління;
- посилення контролю за дотриманням прав акціонерів та всіх учасників корпоративних відносин;
- широкий доступ до інформації про діяльність органів управління товариства;
- розвиток інфраструктури фондового ринку, яка б відповідала світовому рівню і забезпечувала ефективний обіг цінних паперів. Це підвищить роль акціонерних товариств на ринки цінних паперів і дасть змогу підприємствам залучати довгострокові інвестиції, вигравати конкурентну боротьбу за іноземний капітал, розраховувати на внески внутрішніх інвесторів;

•поширення міжнародних стандартів корпоративного управління у банківській системі, від якої багато в чому залежить реальний сектор економіки країни.

Список використаних джерел:

1. Брейли Р. Принципы корпоративных финансов / Р. Брейли, С. Майерс; пер. с англ. Н. Барышниковой. – М.: ЗАО, ОЛИМП – Бизнес”, 2004. – 1008с.
2. Венгер Л.А. Еволюція формування системи корпоративного управління: світовий досвід та українська практика / Л.А. Венгер // Актуальні проблеми економіки. – 2007. - №1 (67 – с.26, 33)
3. Дедов О.А. Методология контролинга и практика управления крупным промышленным предприятием: учебн. пособ. / О.А. Дедов – М.: Алькина Бизнес Букс, 2008. – 248с.

УДК: 658.152

Майорова Т.В.,

*д.е.н., професор, завідувач кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Особливості моніторингу у проектному фінансуванні

У період реалізації будь-якого проекту ринкова кон’юнктура зазнає значних коливань, а отже змінюються інвестиційні попит та пропозиція. У продовж певного часу можуть змінитися також потреби за ради яких розробляється проект. Крім того, реалізація проекту може бути під загрозою ряду факторів, серед яких найбільш чутливими є: перенесення строків початку будівництва; перегляд умов фінансування; зрив постачання документації або обладнання; необґрунтоване планування зв’язків між завданнями проекту; непередбачені технічні проблеми; нестійкість політичної ситуації в країні; форс-мажорні обставини тощо.

Моніторинг у проектному фінансуванні – це збір інформації про проект, перевірка, оцінка та контроль досягнутих результатів у процесі його реалізації у